

номічної, а й соціокультурної інфраструктури, підвищення ефективності механізму перерозподілу ресурсів всередині країни; нарощування інноваційного потенціалу і розширення торговельних зв'язків між регіонами; створення позитивного іміджу регіону за допомогою регіонального маркетингу в рамках глобальної економічної системи та боротьби за міжнародні інвестиційні ресурси. Стратегічно важливим кроком є розроблення територіальної політики, спрямованої на розвиток регіонів саме останніх двох кластерів. Пріоритетними напрямками є розвиток морегосподарського комплексу, раціональне використання рекреаційних та водних ресурсів, впровадження ресурсозберігаючих технологій, освоєння енергетичних ресурсів шельфів Чорного моря, експортна орієнтація, екологічна безпека.

Усі регіони України повинні прискорити зростання і розвиток шляхом підвищення своєї конкурентоспроможності. Це має стати основним пріоритетом політики розвитку регіонів у найближчі роки, оскільки майбутнє України, підйом її економіки та культури, розвиток демократичних принципів організації суспільства безпосередньо залежить від потенціалу регіонів.

1. Петренко К.В. Соціальна відповідальність в умовах депресивності території в соціогуманітарній сфері / К.В. Петренко // Бізнес Інформ. – Харків, 2014. – № 6. – С. 48-52.

2. Кизим М.О. Дослідження міжрегіональних диспропорцій соціально-економічного розвитку в Україні / М.О. Кизим // Проблеми економіки: журнал. – Харків, 2011. – № 2. – С. 36-39.

СУЧАСНИЙ СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В УКРАЇНІ

Крутько А.Д.

Науковий керівник – Дріль Н.В., асистент

Інвестиції є джерелом економічного розвитку країни, Україні необхідне значне підвищення рівня економіки та створення сприятливого інвестиційного клімату, вивчення цієї теми є актуальним на даний момент. Країна має потребу додаткового обсягу інвестиційного капіталу для стабілізації та зростання економіки, що є необхідною умовою залучення нашої держави до сучасних інтеграційних процесів та важливим фактором оздоровлення її господарської системи. У зв'язку з цим створення сприятливого інвестиційного клімату стає одним із ключових завдань для України.

Інвестиційний клімат – це узагальнена характеристика сукупності соціальних, економічних, організаційних, правових, політичних, соціокультурних передумов, що визначають привабливість і доцільність інвестування в ту чи іншу господарську систему [1].

Україна дуже приваблива з інвестиційною точки зору, тому що:

1. Знаходиться у вигідній географічній місцевості з високоякісними ґрунтами та в помірному кліматі.
2. Має достатньо сировинних ресурсів, які потребують кваліфікованих розробок високотехнологічної технікою.
3. Має високий потенціал національного ринку.
4. В достатній кількості наявності є дешева робоча сила.
5. Країна також потребує значного покращення інфраструктури.

Однак, сьогодні інвестори не зацікавлені розміщати свій капітал в економіку нашої країни і цьому свідчить ряд головних причин таких, як: політична нестабільність в державі; погіршення міжнародних відносин; підвищення рівня корумпованості; неефективність законодавчої бази; недосконалі економічні реформи.

В теперішній час інвестиційний клімат в Україні не зовсім сприятливий. Перш за все, велику шкоду завдали анексія Криму та збройний конфлікт на Донбасі у 2014 році. Все це значно погіршало державні економічні показники та експерти не відмічали позитивних змін в інвестиційному кліматі.

У 2016 році інвестиції надходили зі 125 країн світу. У десятку основних країн-інвесторів, на які припадає 83,1% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр – 11 млрд. дол. США, Нідерланди – 5 млрд. дол. США, Німеччина – 5,4 млрд. дол. США, Російська Федерація – 4,6 млрд. дол. США, Австрія – 2,6 млрд. дол. США, Великобританія – 1,9 млрд. дол. США, Віргінські Острови (Брит.) – 1,8 млрд. дол. США, Франція – 1,5 млрд. дол. США, Швейцарія – 1,5 млрд. дол. США і Італія – 1,15 млрд. дол. США. [3].

Загальний обсяг прямих іноземних інвестицій у вигляді акціонерного капіталу на 1 жовтня 2016 р. склав 45,152 млрд. дол. В розрахунку на одного жителя країни цей показник становить 1 058 дол. Таким чином, загальний обсяг інвестицій в Україну за 9 місяців виріс на 2,62 млрд. дол., або на 6,2%. За цей же період інвестори вилучили 0,46 млрд. дол., а курсова різниця склала 0,66 млрд. дол. [2].

У зв'язку з перерахованими фактами зарубіжні інвестори не ризикують вкладати свої фінанси в економіку України. А внутрішні капіталісти також бояться інвестувати капітал в свою державу ще й із-за недосконалості та нестабільності банківської системи.

Проте, в Україні відбуваються і позитивні зрушення. На даний момент урядом доведено розпорядження всім великим і малим господарським об'єктам щодо розробки інвестиційних програм, які б дали можливість привабити місцевий і міжнародний капітал. Влада також

намагається заручитися підтримкою дружніх держав для того, щоб поліпшити стан інвестиційного клімату в Україні.

Таким чином, можна зробити висновок, що Україна ще довгий час буде залишатися країною з несприятливим інвестиційним кліматом і щоб зрушити в кращу сторону, треба немало часу та багато сил з боку держави.

1. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій від 23.02.98 № 22: за станом на 01.02.1998 р. [Текст] // Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. – Агентство з питань запобігання банкрутству, 1998. – № 7. – С. 5-16. – (Бібліотека офіційних видань).

2. Офіційний сайт Державного комітету статистики України: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

3. Офіційний сайт Європейської Бізнес Асоціації: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eba.com.ua>.

ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Трикоз М.М.

Науковий керівник – Гайденко С.М., асистент

Діяльність підприємств житлово-комунального господарства України має значний вплив на економічне та соціальне становище держави, оскільки до складу галузі відносяться такі підприємства, які забезпечують основні потреби життєдіяльності споживачів. Проведений раніше аналіз, результати якого викладені в роботі (Полуянова М.В.), дозволив зробити висновки про те, що галузь потребує залучення значних інвестиційних ресурсів. Тому, актуальною є задача підвищення інвестиційної привабливості підприємств житлово-комунального господарства.

Об'єктивна оцінка інвестиційної привабливості підприємств житлово-комунального господарства України на сучасному етапі дозволяє не лише оцінити перспективність підприємств в якості об'єкта інвестицій з боку інвестора, а й є ефективним інструментом обґрунтування напрямків управління економічними показниками для фахівців підприємства. Проте, враховуючи сучасні зміни в економіці країни, які стосуються підприємств житлово-комунального господарства, питання підвищення інвестиційної привабливості потребують адаптації теоретичних розробок до реальних умов діяльності підприємств. Фінансування галузі з боку держави дуже обмежене.

На даний час, потрібно негайне реформування комунальних підприємств. Однак складністю цього є відсутність власних фінансових